

Mittende Møde.

Fre dagen den 30te Oktober Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forflag til Lov om en extraordinær Pension for Eleonore Christine Tscherning.“ (Lovforflaget findes i Tillæg A. 1489—90).

Da Ingen begjærede Ordet, var Behandlingen strax sluttet.

Lovforflagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforflag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til den følgende Dags Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

„Forelæggelse ved Finantsministeren af Forflag til Lov om Kontorholdsgodtgjørelse ved Soldvæsenet.“

Finantsministeren: Det Lovforflag angaaende Kontorholdsgodtgjørelse ved Soldataten som jeg herved har den Ære at forelægge det høie Thing, har selvfølgelig den samme Egenkab som de fleste andre Lovforflag, der nu fremkomme i en lignende Anledning, nemlig den, at det udviser en Stigning i de nuværende Kontorholdsgodtgjørelser. Dette følger ikke alene af Livens almindelige Forhold, men ogsaa ganske simpelt deraf, at Expeditionernes Antal saa vel som deres Banfælighed ere stegne, idet det paa enkelte Soldsteder paa Grund af Kommunikationsmidlernes Udsvikling er nødvendigt at fordele Expeditionerne paa flere Steder, end Tilfældet var i 1870, da den sidste Lov blev givet. Den Forsøgelse, hvorom der her er Tale, er i Øvrigt ikke saa overmaade betydelig. Den andrager 6,260 Rd., hvilket omtrent er 10 eller 11 pCt. af det Beløb, som Kontorholdsvederlaget for Liden udgjør. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforflaget til det høie Thing.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforflag ville blive omdelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forflag til Lov om Pensionering af Underbefa-

lingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede af Hæren og Søværnet og om Invalideforsørgelse m. m.“ (Lovforflaget findes i Tillæg A. Sp. 1509 ff.)

Vojsen: Da der ikke i det foreliggende Lovforflag er foretaget nogen væsentlig Ændring fra det, der forelaa ifjor, skal jeg blot minde om den Forhandling, Forflaget da var Gjenstand for, samt det Resultat, hvortil Udvalget, der den Gang behandlede Sagen, kom. De Herrer, som vare Medlemmer af Udvalget, ville erindre, at de to Afsnit af Udkastet mødte nogen Banfælighed. Der fremkom nemlig for det første et Ønske om, at Forflaget om Pensionering af Underklasserne kunde blive sat i nærmere Forbindelse med Behandlingen af Lønningsloven, idet man foretrak at stille disse Bestillingsmænd ligesom ligesom Statens andre Bestillingsmænd uden særlig Pensionsret, men for Øvrigt under de samme Bilkæer som disse. Dette forudsatte altsaa en samtidig Behandling af Lønningsloven og Forflaget om Pensioneringen, men man kunde ikke den Gang komme til en endelig Afgjørelse med Hensyn til dette Afsnit af Loven, fordi Forhandlingerne om Lønningsloven endnu ikke vare saa vidt fremme, at man kunde forudsæ, til hvilket Resultat man i den Henseende vilde komme. Det andet Afsnit af Lovforflaget, nemlig det om Invalideforsørgelsen, mødte nogen Ændring fra et andet Synspunkt. Det blev nemlig udtalt i Udvalget — hvad der syntes at finde stærk Tilslutning — at man burde udstrække Reglerne for Invalideforsørgelsen fra udelukkende at omfatte de Militære til ogsaa at omfatte enhver Mand, der kom til Stade i Statens Tjeneste. Man saa nemlig ikke nogen egentlig Grund til her at gjøre nogen absolut Udskillelse imellem militære og civile Embeds- og Bestillingsmænd, men man mente, at Enhver, det være sig Soldat eller Civil, der har tilsat sin Helbred i Statens Tjeneste, bør have lige Udgang til at blive understøttet af Staten. Der var derfor, som sagt, et stærkt Ønske om at kunne udvide disse Regler til at gjælde samtlige Statens Embeds- og Bestillingsmænd. Da de første Afsnit af Lovforflaget altsaa mødte saadanne Banfæligheder, at man ikke kunde vente at fremme dem saa hurtigt, som man ønskede det sidste Punkt af Loven fremmet, foranledigede dette, at Udvalget i Fjor endte sit Arbejde med at foreslaa Thinget udelukkende at fremme som særligt Lovforflag det tredje Afsnit af Loven, hvilket angaar Forhøielse af den Understøttelse, som de nuværende Invalider modtage. Set fra dette Synspunkt er det, at der, allerede forinden det foreliggende Lovforflag fremkom, fra flere Medlemmers Side heri Thinget er indbragt Forflag om paa ny at gjenoptage Lovforflaget om Forhøielse af de nuværende Invaliders Understøttelse. Man maa erindre, at det